

*Vit skulu
giftast!*

FANN SÆR EIN SJÓMANN

– EG HAVI **ALTÍÐ** SAGT, AT EG **ALDRIN** SKAL HAVA EIN **SJÓMANN**, TÍ TEIR ERU **BURTUR** SO STÓRAN **PART** AV **ÁRINUM**. MEN TAÐ **ENDAÐI** SO VIÐ, AT EG FEKK **MÆR** EIN SJÓMANN **KORTINI**, SIGUR **PAULINA DAM** ÚR KLAKSVÍK, SUM **LEYGARDAGIN** GIFTIST VIÐ **HJALTA LAMHAUGE** ÚR HOYVÍK

BRÚDLEYP

Óli Jákup Jacobsen
post@sosialurin.fo

Fyri trimum og einum hálvum ári síðan blivu Paulina og Hjalti par. Men tey hava kent hvørt annað, síðan tey vóru heilt lítil.

Hansara systkinabarn var hennara vinkona

– Eg havi eitt systkinabarn í Klaksvík, sum eg ofta vitjaði sum barn. Tað visti seg, at Paulina og hon gingu í flokki saman og vóru sera góðar vinkonur, sigur Hjalti.

– Tá Hjalti so var og vitjaði har norðri, sá eg hann ofta. Vit komu ikki at kennast meiri enn tað sama, enn at Hjalti var systkinabarn hjá míni vinkonu, sigur Paulina, sum tilsamans hevur vitað um Hjalta í eini 25 ár.

Tá Paulina og Hjalti gjørdust nakað eldri, krossaðust teirra leiðir aftur – hesa ferð bara í Havn.

– Eg havi ikki nakað serligt av familju í Havn. Tá ólavsøkan var tað eina árið, endaði tað við, at vinkonan og eg svóvu hjá Hjalta og teimum. Tað hendi einki annað enn, at vit komu at kennast eitt sindur betur, sigur Paulina.

Svav heima hjá Paulinu

Í 2001 fluttu bæði Paulina og Hjalti niður – men hvør í sínum lagi.

– Uttan tær fáu ferðirnar vit høvdu mótst gjøgnum systkinabarn mitt, høvdu vit onki samband, og eg flutti so fyri 11 árum síðan niður til Svendsborg at lesa til dualofficer hjá Maersk. Tað er ein útbúgving, ið samantvinnir skipsførara og maskinmeistara, sigur Hjalti, sum í dag arbeiðir sum maskinmeistari á norskum supply báti.

– Sama summar flutti eg eisini niður. Men eg endaði í Keypmannahavn, har eg fór at lesa økonomi og roknskap, sigur Paulina, sum í dag arbeiðir á figgjardeildina hjá Eik í Havn.

Tað skuldi ganga tvey ár, áðrenn Paulina og Hjalti aftur veruliga møttust.

– Ein vinmaður og eg planløgdu at fara ein vikuskiftistúr til Keypmannahavnar at hyggja eftir FCK og Brøndby. Trupulleikin vara bara, at vit høvdu einki stað at búgva í Keypmannahavn. Tá gjørdi eg ikki mætari, enn at eg ringdi til Paulinu og spurdi, um vit kundu sova hjá henni, letur flennandi úr Hjalta.

– Eg helt tað kanska vera eitt sindur lægið, at hann ringdi, tí eg kendi hann ikki so væl. Men eg helt tað atlíkavæl vera nokk so stuttligt, og vóru teir sjálvandi vælkomnir. Tað hendi tó einki millum okkara, sigur Paulina, sum tá búði einsamøll í eini íbúð úti á Nørrebro.

Kann eg síggja íbúðina?

Paulina og Hjalti fluttu so heim aftur til Føroya, hann í 2003 og hon í 2007. Ikki fyrr enn summarið 2008 byrjaði tað at henda nakað teirra millum.

– Ovastevna var, og eg hevði ongan tíð verið til hana. Ein vinkona og eg avgjördu tí at fara ein túr. Har vóru øgiliga nógv fólk, og við eitt borð sóu vit Hjalta og fleiri vinfólk hjá honum.

– Paulina spurdi so, um tær kundu sita hjá okkum, og tað kundu tær sjálvandi. Vit sótu har eina góða løtu, og prátið gekk ordiliga væl. Eg má siga, sum er, at tá var eg follin fyrri Paulinu og vildi eg gjarna sleppa at síggja hana aftur. Tí spurdi eg hana, um eg kanska kundi sleppa at síggja íbúðina hjá henni onkran dagin, sigur Hjalti flennandi.

– Tá kitlaði tað nokk so illa í búkinum, tí eg vildi eisini síggja Hjalta aftur, sigur Paulina smílandi.

Noyddi seg at drekka te

Eftir vikuskiftið úti í Nólsoy skrivaðu tey bæði nokk so nógv millum sín.

– Í umleið eina viku skrivaðu vit aftur og fram, áðrenn Hjalti fylgdi upp uppá spurningin á ovastevnu, og spurdi hann meg aftur, um hann kundi sleppa at síggja íbúðina. Tað sýtti eg honum sjálvsagt ikki.

– Eg var øgiliga nervøs áðrenn. Eg hevði jú fingið kenslur fyri henni tá. Komin inn í íbúðina spurdi Paulina meg, um eg vildi hava kaffi ella te at drekka.